

של"ם פר' פקודי תשס"ה

בענין גודל חיוב הציות לגרולי וצדיקי הדור בגזירותיהם
ותקנותיהם בענינים הנוגעים לקדושת היסוד*

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פָּקַד עַל-פִּי מֹשֶׁה עֲבַדְתָּ
הַלְוִים בְּיַד אִיתָמָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וּבְצִלְאֵל בֶּן-אֹוֹרִי בֶן-זֹוֹר לְמִטָּה
יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל-אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: כִּג וְאֵתוּ אֶהֱלִיאָב
בֶּן-אֲזִיִּסְמֶךְ לְמִטָּה-דָּן וְגו'.

שממטה יהודה הוא ממדת המלכות, ואהליאב בן אחיסמך למטה דן הוא כנגד משיח בן דן שיהא לעת"ל, כדאי' בזהר שיהא לעת"ל משיח שיקרא שריה בן דן (זהר במדבר קצ"ד ע"ב), והוא ג"כ שייך למשיח בן דוד, שדן הוא ג"כ מבני לאה כמו יהודה, שמלבד משיח בן יוסף שהוא בחינה נוספת, הרי יש שני משיחין מבני לאה, אלא שבצלאל שמשבט יהודה הוא מבחי' הפנימיות של המלכות ואהליאב מבחי' החיצוניות, ולכן בצלאל בנה בעיקר את הדברים הפנימיים שבמשכן ואהליאב בנה בעיקר את הדברים החיצוניים, (וכמו בבנין ביהמ"ק שע"י שלמה בן דוד שהיה שם סיוע ע"י חירם שהיה מסייע החיצוני לבנין ביהמ"ק אלא ששם היה גוי ונתבאר במקו"א).

ועפ"ז צריך מפי ביאור שכיון שבצלאל היה קשור לפנימיות, מדוע העדיף

ומביא רש"י הק' על הפסוק ובצלאל עשה את כל אשר צוה ה' את משה, שאפילו דברים שלא אמר לו רבו הסכימה דעתו למה שנאמר למשה מסיני, כי משה צוה לבצלאל לעשות תחילה כלים ואח"כ משכן, ואמר לו בצלאל מנהג העולם לעשות תחילה בית ואח"כ משים כלים בתוכו, א"ל משה בצל קל היית כי בוודאי כך ציוה הקב"ה וכן עשה משכן תחילה ואח"כ כלים, וצ"ב מה יסוד השינוי בין דעת משרע"ה לדעת בצלאל, שמשרע"ה אמר להקדים בניית הפנימיות (כלים) ואח"כ החיצוניות (משכן), ובצלאל כיון לדעת המקום לבנות קודם החיצוניות (משכן) ואח"כ הפנימיות (כלים), וביותר צ"ב על פי מש"כ האר"י הק' שבצלאל בן אורי למטה יהודה וכן אהליאב בן אחיסמך למטה דן שניהם הם בבחי' משיחין, שבצלאל

* רגע לפני נעילת שער צרפנו בזאת דא"ח שנאמרו בשל"ם פר' פקודי תשס"ד ואע"פ שלא עברו הגהה כראוי, בכל זאת לא הושמטו מחמת חשיבות התוכן כפי שתהוינה עיני הקורא.

לבנות קודם החיצוניות ואח"כ הפנימיות, אמנם ע"ז ההסבר פשוט שאף שבצלאל קשור לפנימיות, הרי הכוונה שהוא קשור עם פנימיות המלכות, לאפוקי מאחליאב שהוא קשור עם חיצוניות המלכות, אבל סוף כל סוף כיון שבצלאל קשור עם מלכות יהודה, בבחי' משיח בן דוד הרי הדרך של משיח בן דוד היא הדרך של עליה מלמטה למעלה, שזו הדרך לבנות קודם החיצוניות ואח"כ הפנימיות, ובזה כיון דעתו לדעת המקום, שכך הוא רצון ה', אך בכ"ז צריכים להבין את הדעת של משרע"ה, שבוודאי הדעת של משרע"ה היא ג"כ דעת נצחית ודעת אמיתית, ולא שח"ו טעה משרע"ה ולא מסר דברי ה' כראוי, שאף שבעשיה בפועל הודה משרע"ה לבצלאל שכוונה דעתו לדעת המקום, אך מ"מ משרע"ה בדבריו הראשונים גילה דעת יותר עליונה בבחינה מסוימת שיש מזה הוראה לדורות, שכל דבר בתורה הוא הוראה נצחית.

ויבאר הענין בהקדים שהנה אדני המשכן נבנו ממחצית השקל, שנאמר ע"ז כי תשא את ראש בני ישראל ונתנו וגו', שאי' ע"ז במדרש שמושה רבינו בא וזוקף ראשן של ישראל, וצ"ב מה הפירוש בזה שמשרע"ה זוקף ראשן של ישראל, אלא י"ל בהקדם דברי האר"י הק' שאומר שהשערות היוצאות מהראש, אם הם מתארכים ויורדים הרבה למטה נהיית מזה בחינה של התגברות הדינים, והפשט בזה הוא שהנה השערות הם כמו צינורות דקים היוצאים מהמח, והם מרמזים על צמצומים ודינים, ולכן אם יש ריבוי השערות הרי מתעורר בזה התגברות הדינים, והנמשל

בזה בעבודה"י הוא על עניני חומרות יתירות שדיבר נגדם רבינו הק' זי"ע (עיין לקו"מ ח"ב מ"ד), שכמו שמהמח יוצא השערות כן יוצא מהאור של חכמת התורה, המסקנא של דיני והלכות התורה שהם הצינורות והצמצומים להמשיך אור התורה, אך אם מתארכים השערות יותר מדאי, היינו שמוסיפים מדאי הרבה בחומרות יתירות בדיני התורה הרי מזה נהיה בחי' של התגברות הדינים, והכוונה בזה שאף שה' אוהב שהאדם ידקדק ויהדר בתכלית, בכ"ז יש כאלו חומרות יתירות שהם נעשים בבחי' שגעונות, שהם משכיחים את דבקות ה' מהאדם ועושים הסתרות והעלמות על האלקות, ואין ה' רוצה שישכחו ח"ו ממנו, שזה נגד תכלית כל התורה שמטרתו להביא קירבת ודבקות ה', וחומרות כאלו מביאים את האדם לשכחת אלקים חיים ח"ו, שע"י ריבוי הדקדוק כ"כ בדברים צדדיים ובפרטים חיצוניים יוצא מזה שבדברים העיקריים והפנימיים של התורה, אינו מדקדק ואותם שוכח.

אך האר"י הק' מגלה עוד שבאמצע הראש יש מקום שנקרא פלוגתא דשערא, שהשערות היוצאות מהראש הרי הם יוצאות לימין ולשמאל, אך באמצע ובמרכז הראש יש מקום ששם השערות נחלקים לשני הצדדים, ואומר האר"י הק' שיש בחינה עמוקה שמקום זה מרמז על ספי' היסוד, שהנה השערות נקראים ווי העמודים, שנארכים השערות כמו ווין, שזה רמז לספי' הנצח והוד שהם תרי ירכי קשומ שהם ג"כ כמו ווין, היינו שהשערות שבצד

ימין הם כנגד ספי' הנצח, והשערות שבצד שמאל כנגד ספי' ההוד, ובוה מובן שהמקום שבאמצע הראש הוא כנגד ספי' היסוד, ומקום זה הוא עגול ונראה כמו מטבע עגול, ומרמז על בחי' מחצית השקל, שממנו עשו את אדני המשכן שהם היו היסוד של המשכן, וה"נ מקום עגול זה שבאמצע הראש מרמז על ספי' היסוד, וע"ז אמר ה' למשרע"ה כי תשא את ראש בני ישראל זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל וגו', שאלו שעברו על הפקודים ועשו העגל ורוצים עכשיו לכפר ע"ז ולבנות המשכן לה', הרי יש לזקוף את ראשם של בני' ולגלות להם שישימו את עיקר הדגש על מה שבמרכז הראש שלהם, שהוא המקום הדומה למחצית השקל, ומרמז על ספי' היסוד כנ"ל, שיש ללמד אותם שעיקר הדקדוק צריך להיות במדת היסוד, שעיקר חשיבות החומרות והדקדוקים יתירים, הוא דווקא בשערות שבאמצע הראש שהם החומרות במדת היסוד, שחומרות ודקדוקים שבמדת היסוד נעשו ע"י גדולי ישראל וצדיקים שגילו לכל העם, ונמסרו מדור לדור ע"י חכמי הדור, וכשצדיקים מגלים חומרות במדת היסוד זה העיקר, שסתם חומרות ודקדוקים יתירות מרמזים על השערות היורדות למטה בבחי' ריבוי הדין, אך יש לזקוף ראשן של ישראל שלא יהיו שוטים, שהס"מ ועמלק מבלבל את הראש של בני' ועושה שידקדקו בכל מיני דקדוקים בדברים שא"צ לדקדק עפ"י הלכה, ואפי' לא עפ"י חסידות, ואילו כשמגיע לדברים הנוגעים למדת היסוד ע"ז בא הסמ"א ומבלבל שבוה א"צ לדקדק, וע"ז אומר הפסוק זה יתנו כל העובר על

הפקודים, ש"זה" מרמז על מדת היסוד כדאי' מהאר"י הק', והעובר על הפקודים עיקר תיקונו הוא מחצית השקל, ש"מחצית" מרמז על המקום החוצה את הראש, ויש להרים את הראש ולהרים את השערות לאמצע הראש, למקום היסוד, שראשי בני ישראל שבבחי' משרע"ה מרימים את ראש בני', ומגלים בכל דור ודור עניני קדושה במדת היסוד, וזה עיקר עבודת היהודי, ולא לחשוב ח"ו שידקדק בדברים אחרים תמורתם, שכל הדקדוקים (אף דקדוקים חשובים) בכ"ז אין חשובים אצל הש"י כמו דקדוקים במדת היסוד, שזה הראש והשורש ויסוד הכל.

וע"ז אמר ה' העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט שזה העיקר, שהסמ"א מתגבר על בני' בעיקר על ענינים אלו, כמו שכתוב בחז"ל על זה שבנ"י במדבר בכו איש למשפחותיו וכו', שהסכימו בני' להכל אך על ענינים שנוגעים לקדושה שם מביא הס"מ כל מיני קשיים, ומביא כל מיני היתרים ותירוצים שונים, בבחי' עמלק החותך מילות וזורקן למעלה, שכשבא לבלבל בעניני קדושה זורק כלפי מעלה בטעמים של כוונות טובות כביכול, וזורק עמלק זאת על חשבון הבורא כאילו שה' מתיר זה חלילה, ויש לידע שכל ענין בקדושה שחכמי הדור גזרו ותיקנו הרי בזה תלוי התיקון של כל העובר על הפקודים, שעבר כ"כ הרבה פעמים על פקודי הוי"ה, ורחוק מה' בתכלית, והבורא ברוב רחמיו וחסדיו מגלה לחכמי הדור, שאלקים ניצב בעדת קל, שה' הוא מנהיג את חכמי הדור, בבחי' לב מלכים ושרים ביד ה', מאן מלכי

רבנן, שהמחשבות של הגדולים והצדיקים שעומקים כל ימיהם בתורה"ק ועבודה"י, הרי במחשבות הק' שלהם לגזור גזירות על הציבור יש קדושה נוראה והתגלות אלקות נוראה בהשגחה עליונה, והאדם צריך מאוד לשמוח ולדעת שה' זיכה אותו והקדים שקלינו לשקליו, שהמון ועמלק מקטרג על בני כל הזמן, ולבני יש הזכות שהאור של מרדכי הצדיק מאיר, וזה מאיר לחכמי הדור לעשות תיקונים במדת היסוד שזה זכות נוראה שה' עוזר, ולצדיקים יש הזכיה לגלות, ואין נכנסים בעניות של שקר שלא לגלות דעה האמיתית לכלל ישראל, אלא זוכים לגלות דעת אמת לבני, וצריך יהודי לשמוח שזוכה לקיים מצות מחצית השקל כראוי ולעשות זקיפת הראש מכל שאר החומרות והדקדוקים, שכולם אינם חשובים אצל ה' אם אין מדקדק ומחמיר במה שהצדיקים ציוו לדקדק ולהחמיר בדברים הנוגעים לקדושת היסוד של בני שזה למעלה מהכל, שעיקר החשיבות הוא במדת היסוד כדאי בזה"ק, וזה הזכיה שלנו וזה המחצית השקל של דורינו.

והטעם שקשה לכמה וכמה אנשים להבין את הסברות של חכמי הדור, כי האנשים אחוזים בחיצוניות, שזה ענין של עבודות חיצוניות, ואפילו במדרגה הגבוהה של הקדושה של עבודות החיצוניות של תורה ותפלה שהם חיצוניות הקדושה, (אע"פ שהם עבודות מאוד קדושות ומאוד חשובות אצל הש"י, שמהחיצוניות מגיעים לפנימיות כמו הדרך של בצלאל, אך בכ"ז יש בחינה אחת שגילה משרע"ה שיש לבנות קודם

הפנימיות ואח"כ החיצוניות שזה ג"כ דעת נצחית שנשארה לדורות, שיש ענינים של קדושה ששייכים לחכמי הדור שבבחי' משרע"ה, ששם הם מגלים שהפנימיות קודם לחיצוניות, שהפשט בזה שאף שעדיין איננו אוהזים במדרגה הראויה בחיצוניות, ואפשר לומר שבחיצוניות אנו רחוקים מכל מיני דרגות יותר פשוטות, ופתאום גוזרים על האדם גזירה שנראה לו שהיא למעלה ממדרגתו ורחוקה מדעתו, אך זה עיקר רצון ה', שה' מבקש קבלת עול, כמו שאומר אדמו"ר האמצעי זי"ע בשם בעל התניא זי"ע, שעיקר מה שמביא את הגאולה זה עבודת הקבלת עול כפשוטו, לקבל עומ"ש במקום שקשה לו, איפה שיש לו יצה"ר ויש לו קושיות ומענות וקשה לו לקבל הגזירה, שהמציאות והישות שלו אומרים אחרת ובכ"ז מקבל עומ"ש הרי בזה בונה את הכלים של הגאולה, וזה מה שאומר הפסוק כי תשא את ראש, שתרים ותזקוף את הראש שלך לדעת של הצדיק אמת, לדעת של חכמי הדור, ובפרט בעניני מחצית השקל, שהם תיקוני היסוד ותיקוני הקדושה, שחכמי הדור הם בבחי' משרע"ה, כמו שחז"ל אומרים שאין לך אלא דיין שבימך, שכל בי"ד שבדורו חשוב כמו בית דינו של משה וכמו הוראה שיצאה מפי קודשא בריך הוא כביכול, וזה השמחה הכי גדולה והזכיה הכי גדולה שזה מראה על התגלות אלקות ועל התגלות כח הקדושה, שהתחילה המלחמה עם עמלק, שעמלק הוא המחטיא את בני, ובשעה שהצדיקים גוזרים גזירות יורד אור ואש דקדושה מלמעלה שמטהר את לבבות בני ושורף את הקליפות, ואף שזה נראה דבר קטן,

והאדם חושב מה יכול להיות מכזה דבר קטן, ואיך יתכן שכזה דבר קטן ימחה את עמלק וישרוף את הקליפות, שהסמ"א מקמינה לאדם עבודות כאלו ולכן אין לאדם בזה הרגשה, שחושב שזה דבר של מה בכך, יודע כמה גדול אצל השי"י כל עבודה"י, ובפרט הענין של אמונת חכמים, כמו שכתוב בליקוטי מוהר"ן שאמונת חכמים הוא השורש של כל התורה כולה, וע"ז עיקר התגברות היצה"ר לחשוך בחכמים שבכל דור בכל מיני חשדות ומענות שזה עיקר הכפירה באמונת חכמים, ואם מבזים את חכמי הדור הר"ז סרך של אפיקורוסות רח"ל אף שאין האדם מתכוין ח"ו לזה, והאדם שזוכה ויודע שזה עיקר העבודה ומציית לחכמי הדור ומקיים רצון הבורא, הרי מתקשר בשעת מעשה לשורש כל התורה, ולשורש כל התיקונים שצריך לתקן בהאי עלמא, עד כדי כך שיש מימרא מר' נתן זי"ע (שקשה לומר זה, ולולא שר' נתן אומר זאת לא היינו יכולים לאומרו), שהתכלית של כל התורה שנתן ה' למשרע"ה הרי הכל הוא כדי שעי"ז יבואו לציית לדעת של חכמי הדור וצדיקי האמת שחיים באותו הדור, שזה עיקר של כל התורה כולה, לשמוע לעצת אמת של חכמי הדור שזה עיקר רצון הבורא שמתגלה בדור זה, וזה נורא ואיום.

וזה אף בכל תקנה וגזירה פשוטה של חכמי הדור, וכ"ש כשזה נוגע לעניני קדושת היסוד, שזהו יסוד ושורש של כל התורה כמו שאומר הוזה"ק באידרא שכל התורה יוצאת מ"האורחא" שזהו המקום הנ"ל שבאמצע הראש המרמז על מדת היסוד,

שכל התורה כולה תלויה במדת הקדושה, וצריך כל יהודי להרים את כל החומרות למקום זה, למקום היסוד, שזה היה הדרך של הבעש"ט הק' ותלמידיו וכל הצדיקי אמת, ובדורינו היה מיוחד בזה כ"ק אדמו"ר בעל הבית ישראל זי"ע, שכל ימיו גילה ופירסם לבנ"י הקדושים עניני קדושת היסוד, ואת כל הדגש והחומרות הניח בענין זה, ולא שיחמירו בדברים אחרים באופן שלא ישימו ח"ו הדגשה על ענין היסוד – שורש כל התורה – אלא זה יתנו כל העובר על הפקודים, שזה התיקון של כל העבירות.

ובזה מפרש האפטער רב זי"ע את ענין מחצית השקל, שה' שוקל ומפלם ועושה דרכים וצמצומים איך לגלות אלקות בעולם, בתוך ההעלמות וההסתרות של העולם, שהנה אומר הבעש"ט שיש ב' מדרגות של דעת של גילוי האלקות, הדעת שזכו אליה בנ"י בגאולת מצרים הנקראת דעת דנוקבא, היינו שזכו להרגיש אלקות במדרגות גבוהות, אך זה רק מוחין דאמא שזה ענין ההרגשה, ולא היה להם בשלמות דעת דדוכרא, מלבד למשרע"ה, אך הגאולה דלעתיד תלויה בעיקר בדעת דדוכרא בבחי' מוחין דאבא, שזה ענין הראיה העליונה, ראיית פני אלקים חיים כביכול, ולכן זה לעומת זה הרי לפני הגאולה יש התגברות ח"ו של נסיונות של ראייה במקומות השמות בכל מיני דברי שמות ששייכים ליחוד החיצוני של הקל"י ח"ו, בכל מיני מכשירים שיש בשנים האחרונים, שהכל נמשך בהעלמה מאור היחוד הק' העליון של הספי' העליונות

שיתגלה בקרוב, והם"מ מפתח ליקח מהאור באיסור כשהוא פגום לפני שנתקן, שזה פגם נורא, ועושה קטרגים ח"ו למנוע ולעכב הגילוי של הראיה העליונה בבחי' מוחין דאבא שבו תלויה הגאולה.

וכמו שאומר הקאמרנער זי"ע על הפסוק וירא ה' כי סר לראות, שבמצרים היה עיקר התיקון בדעת תחתון של מוחין דאמא שנקרא בשם אחי"ה, שזה ענין הרד"ו שנה שהיו במצרים, שזה י' פעמים שם אחי"ה, אך באמת שלמות הגאולה תלוי בתיקון של שם הוי"ה, דעת עליון של מוחין דאבא, שזה גימ' של ס"ר – י' פעמים הוי"ה, שזה ענין הראיה העליונה, וכשמגיע עכשיו פורים וה' רוצה שנקבל מחדש את התורה, באופן חדש של ראייה, לראות בשעת התורה והתפלה את השמות והאורות הק', שעכשיו אין לנו את האור של מרדכי הצדיק, שזה האור של רישא דלא אתיידע, ואין אנו זוכים לראות את הגילויים שה' רוצה לגלות לנשמות בני", והכל תלוי בתיקון היסוד, ובענין זה של תיקון היסוד יש אלפי מדרגות, אך ה' לא תובע יותר מהכוחות ח"ו, שה' אוהב כל יהודי ויודע המדרגה של כל אחד, ועיקר התביעה של ה' שיצייתו לחכמי הדור שזה שוה לכל נפש, בבחי' "זה יתנו כל העובר על הפקודים העשיר לא ירבה והדל לא ימעט", שלשמוע לחכמי הדור יכול כל אחד, וה' מבקש מאיתנו כאלו דברים קטנים, ובין העשיר שיש לו מדרגות גבוהות בקדושה ובין הדל במדרגות הקדושה, בכ"ז העיקר לשמוע לחכמי וצדיקי הדור, שבכח זה מעוררים את היסוד

האמיתי, של ה"אורחא" שכלול מכל התורה כולה.

ובפרט יש לנו להתחזק עכשיו בענינים הנזכרים שעומדים אנו לפני יו"ט הקדוש של פורים שאפילו כל המועדים יהיו בטלים ימי הפורים לא בטלים לעת"ל, כידוע שאור הפורים קשור עם אור הגאולה דלעת"ל, וידוע שהגאולה תבא ע"י תפילות של בני ישראל, והם"מ מחליש את בני" ומשכיחם מלהתחזק בתפלות על הגאולה ומכנים רפיון בלבבות בני" שירגישו רפיון ויאוש בטענה שכבר ביקשו בני" כ"כ הרבה תפילות על הגאולה כל השנים עד היום, ומתחזק הם"מ לפעול שיהודי לא יאמין בכח התפלה כראוי בכללות, ובפרט מהתפלות על הגאולה שזה ראש כל התיקונים וראש כל העבודות, שה' שואל מהאדם צפית לישועה, וכידוע פסק הרמב"ם החריף שאין לאדם חלק בתורת משרע"ה ובאלקי ישראל אם אינו מצפה לישועה ח"ו, ועיקר הציפיה מתגלה ע"י תפילות חמות ע"ז, והם"מ מחליש האדם שלא יתפלל בחמימות על הגאולה, ושיסתפק בתפילות הקבועות שבשמו"ע, אך באמצע היום הרי שוכח האדם מזה, שיש לו ריבוי דאגות המטרידות את ראשו, וה' רוצה שעיקר התפילות יהיו על הגאולה, ואף שבוודאי צריך להתפלל על כל צרכיו, וזה בעצמו חלק מהגאולה, שכל גאולה פרטית קשורה עם הגאולה הכללית, וה' אוהב שמתפללים על כל דבר, וזה עיקר התפילה מדאו' להתפלל על כל דבר שצריכים, בכ"ז בודאי שיהודי צריך לקיים צפית לישועה ולקיים מה שאומר ג"פ לפני

ה' בתפילה כי לישועתך קיינו כל היום, ולא לתת לעמלק לקרר אותו במשך היום לשכוח מעניני הגאולה, על ידי שמכנים באדם רפיון שכיון שאין רואה שפעלו עד היום בתפילות ממילא מבין מזה שהגאולה הוא דבר שא"א לפעול תיכף וממילא מתרפה מזה וזה עיקר עמלק מה שמחליש את האדם מתפילות, ואין יודע שכך הוא סדר בניית ביהמ"ק ותיקון העולם בבחי' לעת"ל, שכל תפילה ותפילה שהתפללו בני' במשך כל הדורות על הגאולה, פעלה חלק בזיווך העולם של לעת"ל, ושום תפלה לא חוזרת ריקם ח"ו, וכבר בזמן של הר"ר אלימלך זי"ע אמר שכבר כמעט הכל בנוי ומתוקן וכ"ש בזמנינו, ואמנם יש בזה עוד דברים נסתרים שאין אנו יודעים, אך למעשה יהודי צריך להיות חזק בבחי' החיזוק של מרדכי הצדיק שהתחזק בזמן ההסתרה וגילה את אסתר המלכה שהיא בחי' התפלה, שורש נשמות ישראל, וחיזוק ורומם את הדסה שזה ענין התפילה, (הדסה שהיא בחי' מלכות בחי' כנס"י בחי' התפילה), ולקבל חיזוק בנפשו להתפלל על כל דבר שצריך, ולצאת מהיאוש שמכנים חס"מ בלבבו, עד שמתייאש מלהתפלל על דברים שצריך ברוחניות ובגשמיות, ובפרט מתפללות על הגאולה, ומרגיש כאילו אין יכול ח"ו לפעול זאת בתפילתו, ויש להתחזק בקדושת מרדכי הצדיק שמחזק את האור של מלכות שזה האור של תפילה ואומר שהאדם יכול כן לפעול ולנצח בתפילתו, וכ"ש בענין התפילה על הגאולה שיהודי צריך לחזק עצמו, ובפרט בחודש אדר שזה זמן של סמיכה גאולה

לגאולה ואז מבקש ה' ביותר מבנ"י שיתחזקו בתפלה על הגאולה.

אלא שגילה רבינו הק' בליקוטי מוהר"ן (תורה ב') את הדרך שעל ידה זוכים להתחזק בתפילה ולקבל את חרב התפלה, שבחרב זה של התפלה כובש כל אחד את המלחמה בשלימות, שתפלה היא הכח החזק ביותר והיא השורש של כל התורה, ואפשר לבוא ע"י התפלה לכל התורה כולה, ולכל השלימות בכל המצוות ומעש"ט שצריך להגיע, בבחי' גאולה הפרטית, וכן משיח יכבוש את כל העולם בחרב התפילה.

אך לקבל את החרב הזה צריך את הכח של יוסף הצדיק, שתפלה שהיא מלכות מקבלת את הכח מיסוד, וע"ז צריך להתחזק עכשיו בתיקוני היסוד וזה נרמז בזמירות "דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך" שהנפש שהיא התפלה צריכה את האור של חכמה שזה האור שמאיר יוסף הצדיק, ששורש של יוסף הצדיק מגיע מאור החכמה, שהתפלה צריכה את האור של יוסף, ועי"ז מגיעים לפורים – מחיית עמלק – שמחיית עמלק הוא ע"י תפילות ובקשות, וכדי להגיע לזה צריך לבחי' מחצית השקל שזהו תיקון היסוד, וצריך להתחזק בעניני הקדושה, ולחפש בספח"ק הדרכות של קדושת היסוד עפ"י הלכה ועפ"י חסידות ופנימיות התורה"ק, ולפי התיקונים של חכמי וצדיקי הדור שמשדלים להוסיף חיזוק בקדושת היסוד של בני' ולהרים בזה את ראש בני' בנשיאות הראש, ולהרים את השערות שזה התגברות הדינים שמתפשטים

למטה, ולחזרה מחומרות שאין להם מקור אמיתי שהר"פ קאריצער זי"ע אומר שגורמים חומרות כאלו לאריכות הגלות ולהתגברות הדינים, שמבע האדם הוא שרוצה להחמיר להראות אהבתו להש"י, כמו שרואים בפסח שהוא יו"ט שבסוד האהבה ובנ"י מחמירים בו חומרות הרבה, אך בכ"ז ה' רוצה שעיקר החומרות יהיה עפ"י הלכה ועפ"י עניני חסידות המבוארים בספה"ק, והעולה על הכל בעניני הקדושה, שיש לשמוע לשכל ודעת הצדיקים.

והאדם שזוכה הרי פועל בתפילתו כל מה שצריך בבני חיי ומזוני ובכל המצטרך, ובעיקר יש להתחזק בתפילות על הגאולה כנ"ל, שעכשיו הוא זמן של מחיית עמלק שאין נותן לאדם להתפלל על הגאולה ומקרר לחיות עוד יום ועוד יום ולא לחשוב שהחיים יכולים וצריכים להיות אחרת לגמרי, אלא מרגיל האדם לחיות את החיים כמו שהם, ורגיל במחשבה לחשוב שיהא יום הבא כמו יום הזה, ולשכוח לגמרי שיש תכלית לעולם, שהתכלית הוא גילוי יחוד ית' בעולם, וה' מחכה כל רגע שיפנו בנ"י אליו וישתוקקו שיהיה כבר גילוי של פנים בפנים, וחלילה וחלילה לרחק זה ממחשבתינו ולחשוב שזה ח"ו רחוק, שזה עיקר הכפירה ח"ו, ועיקר האמונה הוא צפית לישועה שזה האור של פורים, לצפות לזכות כבר לקיום כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות – נו"ן פלאות – שיתגלה הסוד של שער החמישים ושל עולם המלבוש בגילוי האלקות של לעתיד, והכל תלוי במה

שנתכונן עכשיו ונבקש כל יום בתפילות מה' על הגאולה שלימה, ועל האור של שמחת פורים שזה בעצמו האור של הגאולה, ולדעת שכל תפלה פועלת הרבה, ולדעת שאנו כבר עומדים בלבנים האחרונים, ושה בודאי קרוב קרוב ממש, וע"י שבנ"י יתחזקו בתפילות ובקשות יקיימו דברי מרדכי הצדיק שהוא היה הצדיק שהיה שלם בקדושת היסוד, והיה שלם בתיקון הפנימיות, ומכאן זה הורה לבנ"י את דרך התפלה והזעקה לה'.

וזה בחינת הדרך של בצלאל שהיא הדרך הכללית לבנות קודם המשכן שהוא בחי' החיצוניות של תורה ותפלה, ומכאן זה נבנה פנימיות הקדושה אח"כ, שע"י מביא אח"כ הכלים של המשכן שהם בחי' האורות הפנימיים, וזה הדרך להורות לבנ"י להרבות בעבודות של תפילות ובקשות, אך בכ"ז יש עוד בחי', והיא בחי' משה רבינו שהקדים תיקון הפנימיות שהוא בסוד של ויקח משה את עצמות יוסף עמו, שעסק בתיקון הקדושה, ומרים את ראש בנ"י שלא להחמיר תמורת זה בדברים אחרים, אלא להרים את החומרות למקום הדעת ולמקום היסוד ביתר שאת כפי המבואר בספה"ק, ולכל אחד כפי כוחו, ולכה"פ בפשיטות לשמוע לחכמי הדור, ולחזק אחד את השני שמי שאין לו היצה"ר בזה הרי יש לו לחזק את חבירו באופן שאיש לרעהו יאמר חזק, שכל אחד ישפיע על השני לשמוע לחכמי הדור, וכל אחד ידבר עם כל החברים וכל הידידים שלו לשמוע לחכמי הדור, שע"י הקדושה של הש"י יתפשט בעולם, וצריך לזהר מאוד ח"ו מליצנות,

בתפילות, וכמו שבצלאל אמר לבנות
המשכן בחיצוניות שזה ענין התפילות
שבונים את ביהמ"ק, ועי"ז נזכה בפורים
לקבל את הכלים שזה הגילוי אלקות בבחי'
עתיקא סתימאה בביאת גוא"צ ברחמים
תומ"י לאלתר בב"א.

שאדם אחד שעושה ליצנות יכול בזה לקרר
ח"ו הרבה אנשים, ומדה טובה מרובה
שאם מחזקים א' את השני הרי יש בזה כח
עצום להוספת התפשטות הקדושה בעולם,
שזה עיקר רצונו ית' הפשוט, ועי"ז
שתתפשט הקדושה נזכה להרבות

